

op og tage det under Overvejelse, om Kjøbenhavns Kommune virkelig trænger til ny Indtægtskilder, vil derved Hensigten med mine Udtalelser være naaet. Jeg tror ikke, efter den Fremstilling, jeg gav, og som i alt Fald, hvad Tallene angaar, hidtil er uimod-sagt, at det eventuelle Udvalg vil kunne undlade at gøre dette. Jeg tror ikke, at det paa nogen Maade vil slaa sig til Taals med at følge den Anvisning, som det ærede Medlem fra Næstved (Hammerich) gav til at gaa ud fra, som en paa Forhaand givne Forudsætning, at Kjøbenhavns Kommune trænger til ny Indtægtskilder. Jeg føler mig fuldstændig overbevist om, og det gør vistnok de ærede Medlemmer fra Næstved (Hammerich) og Viborg (Klein) ogsaa, at hvis det skulde vise sig under Udvalgets Forhandlinger, at Kjøbenhavns Kommune nu trænger til ny Indtægter, eller hvis det skulde vise sig, at den en Gang i Tiden, naar alle de store Arbejder, der er henvist paa, men som endnu ikke ere paabegyndte, og som sikkert ligge langt frem i Tiden, komme, saa skulde trænge til ny Indtægter, vilde den ganske sikkert finde Folkerepresentationen redebon til at gøre sit til at skaffe saadanne ny Indtægter til Beje, vel at mærke ad rimelige og reffærdige Beje. Men paa den anden Side, hvis det skulde vise sig, som jeg tror, det vil, at Kjøbenhavns Kommune i alt Fald for Tiden ikke trænger til ny Indtægter, saa vil vistnok ogsaa Rigsdagen være meget uwillig til at skaffe saadanne ny Indtægter til Beje ved Paalæg af ny Skatter. Om de Beje, som jeg mente, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kunde gaa for at skaffe Balance i Budgettet, ere de rigtige eller ikke, det er jo en Smagsag; det er noget, hvorom der kan disputeres; men naar jeg har nævnet disse Beje, har det været, fordi jeg virkelig ligesom den højtærede Indenrigsminister har stolet paa Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse; thi de Beje, som jeg har anvist, ere netop de Beje, som Kommunalbestyrelsen selv i sine Regnskaber gennem en Række af Aar er gaaet, og som særlig Budgetterne for de sidste 2 Aar pege paa som de Beje, der bør gaa. Nu kunde det naturligvis siges, at Kommunalbestyrelsen har ment, at det ganske vist var en meget uheldig Vej, en Vej, der stred mod sund finansiel Politikk for Kommunen, men det var en Vej, de vare nødte til at gaa, da der ikke var andre Beje. Men det passer ikke, efterom der, i alt Fald med Undtagelse af Budgettet for 1893, var paa alle tidligere Regnskaber en Post paa ca. 800,000 Kr. som Overskud fra det tidligere Aar, som netop ifølge sin Oprindelse og

ifølge, hvad der udtrykkeligt var fremfat ved Budgettets Vedtagelse, skulde tjene til at dække det Deficit, der mulig kunde opstaa, og vel at mærke, at der var henlagt til alle disse Fonds eller Skuffer, som Budgettet indeholder. Naar Kjøbenhavns Kommune, som havde denne Udvej, ikke benyttede den, men undgik at benytte den ved at undlade at henlægge i alle disse forskellige Skuffer, har jeg troet at turde sige og tror det endnu, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse derved har givet til Kende, at en saadan Undladelse af Henlæggelse var i god Overensstemmelse med sund Finanspolitik.

Jeg maa maasse benytte Lejligheden til at rette en Misforstaaelse, som det forekommer mig, at jeg er bleven Genstand for. Det forekommer mig, at adskillige ærede Medlemmer have opfattet mine Udtalelser saaledes, at jeg havde givet Anvisning paa, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse kunde dække sit Underskud ved at optage Laan. Det har jeg slet ikke gjort; hvad jeg har sagt, er, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse gennem en Række af Aar — ikke et enkelt Aar, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 4de Valgtreds (Scharling) mente — har bekostet Opførelsen af en Skolebygning hvert Aar i Stedet for, som budgetteret, af de løbende Indtægter, af Midler, der vare tilvejestaffede ved Laan, ikke ved Laan i det enkelte Aar, men ved Midler, som for adskillige Aar tilbage ere tilvejestaffede ved Laan, netop med det for Øje, at disse Midler skulde anvendes til saadanne formaals Opnaaelse og skulde tjene til Fyldestgørelse af Kommunens Behov for lange, uoverskuelige Tider. — Jeg skal ikke, da Forhandlingerne nu ere saa vidt fremskredne, komme ind paa de andre Enkeltheder, som have været her under Forhandling. Jeg skal kun sige det, at naar den højtærede Minister henviste til, at Kjøbenhavn jo har Selbstyr, er det jo fuldkommen rigtigt; men man maa paa den anden Side huske paa, at Kjøbenhavns Borgere ikke, den Gang de valgte deres Repræsentanter, havde nogen som helst Anelse om, at der skulde komme et Forlangende frem om at faa en ny Stat, og jeg tror ikke, man kan gaa ud fra, at Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse i den Henseende repræsenterer Anskuelse, der ere til Stede hos Kjøbenhavns Borgere. Hvis det kunde oplyses, at der virkelig hos Flertallet af Kjøbenhavns Borgere var et almindeligt Ønske om at blive lykkeliggjort med ny Skatter, tror jeg, at Rigsdagen straks vilde sige: Ja, lad dem derom! Men jeg tror, at Forholdet tværtimod er det omvendte; jeg tror, at der hos Kjøbenhavns Borgere er et almindeligt Ønske